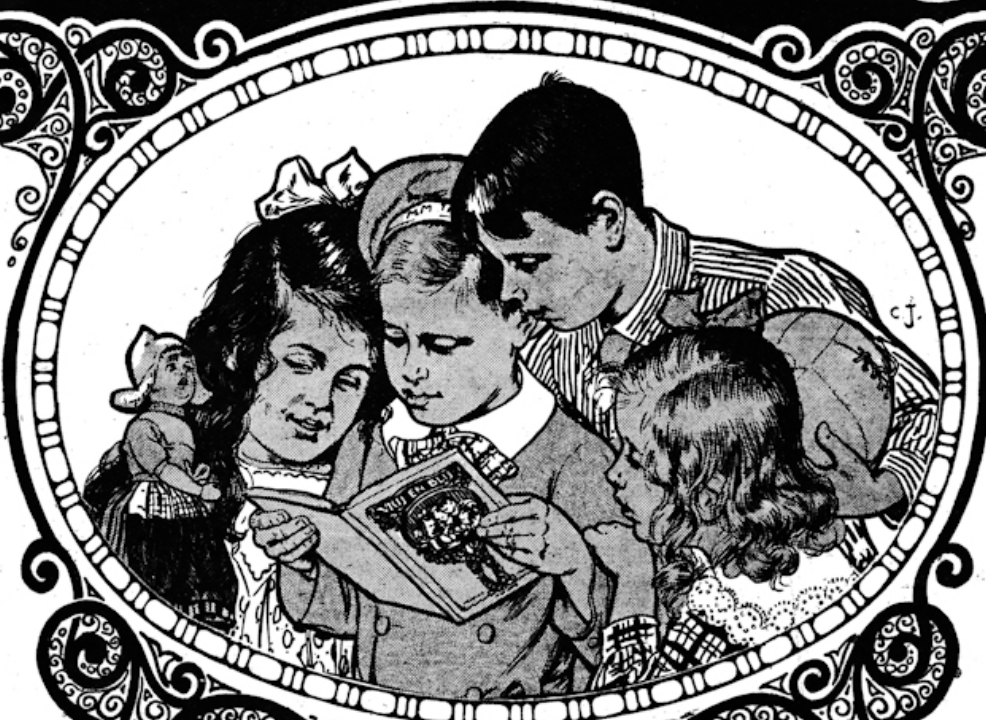

VRIJ·EN·BLIJ

ZEVENDE JAARGANG
1923

11 OCTOBER
No. 1

VRIJ EN BLIJ Christelijk Tijdschrift voor Jongens en Meisjes

Versijnt den 2^{en} en 4^{en} Donderdag van iedere maand
Uitgave: UITGEVERSMAATSCHAPPIJ E. J. BOSCH Jbzn., te Baarn

MEDEWERKERS: MEVR. W. BLOMBERG—ZEEMAN, CÉDÉ, CONSTANCE, ARI DANE, A. L. GERRITSEN, HERMANNA, ALETTA HOOG, HENRI HOGLANDT, W. G. VAN DE HULST, A. L. VAN HULZEN, P. KEUNING, J. LENS, MEJ. J. L. F. DE LIEFDE, MAARTEN VAN DE MAAS, MEVR. A. NOREL—STRAATSMA, E. PALMA, P. VAN RENSSSEN, MEJ. H. RIEMENS, G. SCHRIJVER, MEJ. J. VOORHOEVE (JACOBA), MEVR. J. M. WESTERBRINK—WIRTZ, P. DE ZEEUW J.G.ZN., OOM KOOS, e. a.

De abonnementsprijs bedraagt per halfjaar f 2.25, waarover bij vooruitbetaling wordt beschikt

Om den praatstoel van Oom Koos.

In menig boek kan men op de bladzijde, volgende op het titelblad, een „woord vooraf” vinden. In dat woord vooraf, die inleiding, worden dan door de uitgevers of door den schrijver, soms ook door anderen, enkele bijzonderheden vermeld, die noodig zijn voor ieder, die het boek wil gaan lezen.

De meeste jongens en meisjes slaan die voorrede, inleiding, dat „woord vooraf”, over. Wat toch eigenlijk heel dwaas is, want zeer dikwijls wordt een boek beter begrepen, als men gelezen heeft, wat de schrijver met de uitgave er van bedoeld heeft.

Maar ik geef toe, dat het boeiendste gedeelte van een boek niet moet gezocht worden in het inleidend woord.

Voor ik nu begin met in „Onze Courant” te schrijven, wilde ik ook eerst wel eens aan de „Vrij en Blij”-lezers gaan vertellen, wat we alzoo in „Onze Courant” zouden willen vermelden en daarom had ik ook behoefte aan „een woord vooraf”.

Maar — ik durfde het er niet boven zetten, want ik vreesde, dat de meesten van de lezers en lezeressen het dan maar zouden overslaan.

En ik liet het dus maar open. Ik dacht — al schrijvende zal ik wel een opschrift vinden, dat inplaats van afstooten, aantrekken zal.

En — ik ben er nu inééns ook, hoor!

Ik dacht: Als die jongens en meisjes nu maar eerst eens kijken, wat er onder staat en ze zien dan den naam van „Oom Koos”, dan krijg ik ze waarschijnlijk wel aan 't lezen van deze inleiding. En dus plaatste ik het opschrift er boven, dat er nu staat.

„Onze Courant”.

Ja, wat wil ik daar nu mee?

Ik zal het je eens even vertellen.

Er zijn jongens en meisjes, die nooit een krant aankijken! Anderen weer zijn zóó verzet op 't lezen van deze dagelijksche gast, dat vader en moeder het hun haast verbieden, er naar te grijpen. Ja, ik ken zelfs gezinnen, waar vader en moeder beslist niet willen, dat de kinderen de krant lezen.

Geheel ongelijk geven kan ik zulken ouders niet.

Er staan in de groote-menschen-kranten vaak dingen, die we nog niet goed begrijpen kunnen en die we dan verkeerd gaan witleggen, soms tot onze eigen schade.

Dat willen onze ouders voorkomen.

Maar — er staan in de kranten ook heel veel dingen, die we wel degelijk weten mogen, berichten, waarvan we voordeel kunnen genieten of die onze ontwikkeling kunnen ten goede komen. En dan wordt — om ons te onthouden, 't geen we nog

niet kunnen of mogen lezen — tegelijkertijd weggestopt, wat we wel mochten of eigenlijk moesten weten.

Dat is jammer!

Nu heeft de uitgever van „Vrij en Blij” gevraagd, of ik de kranten wilde lezen en dan daaruit met mijn eigen woorden aan jullie wilde vertellen, wat je misschien te pas kan komen.

Nu kon ik dat wel in een praatje doen, maar dat wil ik liever niet.

Het plan om er een krant van te maken, leek mij het beste.

Als ik dan wat meedeel uit ons eigen vaderland, plaats ik het onder het hoofdje: Binnenland. Is er het een en ander uit andere landen of werelddeelen, dan komt het onder de rubriek: Buitenland. Soms vind ik een mooie foto, die mij aanleiding geeft tot een bijschrift. Of — ik tref in de bladen, die ik lees, wetenswaardige dingen aan. Die vertel ik dan zoo kort mogelijk onder het hoofd: Van alles wat.

Of ook: er zijn andere berichten, die nu niet bepaald tot de wetenswaardigheden behooren, maar die toch belangrijk genoeg zijn om ze te onthouden. Die plaats ik dan weer onder: Korte Berichten.

Zelfs zal „Onze Courant” ook een advertentierubriek bevatten. Daar bemoei ik mij natuurlijk niet mee, dat is altijd het werk van de uitgevers en daarvoor zal je dan speciaal je moeten wenden tot den heer Bosch in Baarn.

Maar — weet je, wát ik nu het leukste van de zaak vind?

Dat jullie aan de rubriek Plaatselijk Nieuws mogen meehelpen!

Leest daarover maar eens, wat in dit nummer onder Plaatselijk Nieuws geschreven wordt.

OOM KOOS.

Voor de raadsel-vriendjes.

Wanneer vóór of achter een cliché (of plaatje) een geplaatst is, wil dit zeggen, dat een letter (gewoonlijk de eerste of laatste letter van het woord, dat het plaatje bedoelt) moet worden weggelaten.

Wat zeg je er van?

Kijk nu de eerste aflevering van den nieuwen jaargang maar eens door en lees de mooie verhalen. Wat zeg je er nu van? Mooi, is 't niet?

Doe dan ook nog eens je best voor „Vrij en Blij” en vraag je vriendjes en vriendinnetjes eens, of ze ook niet ons mooie tijdschrift zouden willen lezen. Laat ze eens aan hun ouders vragen of 't mag.

Wie ons een nieuwen abonné opgeeft, ontvangt een mooi boek. Wil je je best nog eens doen?

De plaat in kleuren.

Tot ons leedwezen kunnen wij in dit nummer nog geen gekleurde plaat geven. Die komt in het volgende nummer.